

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

Cap. VIII. De refectione tribulationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

Lib. 6. omnium perfectissimus, atque ipsa
 Revel. c. 20. 21. perfectio, obedivi Patri usq; ad mor-
 Phil. 2. tem: ut exemplo meo ostenderem,
 quàm placitum sit Deo, propriam
 voluntatem abnegare. Sed pleriq;
 non attendentes virtutem obedi-
 entia, nec habentes Zelum discretum,
 * sequuntur conceptus animi sui, &
 ex proprio sensu, non autem ex Spi-
 ritus sancti instinctu, tam immode-
 ratè carnem suam ad tempus affli-
 gunt, ut postea longo tempore sint &
 sibi ipsi inutiles, & Deo parum ac-
 cepti, & alyis multum onerosi. Sa-
 pientum consilia audienda sunt: non
 enim carnis sed peccati mortem vo-
 lo. Et, qui relictis proprijs concepti-
 bus animam suam submittit, coro-
 na duplicabitur, & spiritualis de-
 votio augebitur. Nam obedientia,
 cui nihil propriae vitiosq; voluntatis
 admistum est, magis mihi placet,
 quàm magnum sacrificium.

6. Audivit eadem Birgitta Do-
 minum Jesum etiam istud dicen-
 tem: Qui magis cuperet jejunare,
 quàm comedere; & tamen propter
 obedientiam comedit, habebit mer-
 cedem quàm consequitur is qui rectè
 jejunat. Similem quoq; mercedem
 accipiet is, qui infirmus est & man-
 ducat, mallet tamen ad honorem
 meum jejunare. Beata item virgo
 Maria dixit ad ipsam Birgittam:
 Sint duo homines, quorum alter
 sub obedientia, alter in libe-
 ritate sua vivat: si is qui liber est
 præ jejunat, simplicem habebit mer-
 cedem: si verò ille qui vivit sub obe-
 dientia non jejunat, sed continenter
 comedit etiam carnes secundum in-

stitutionem Regula sua, magis ta-
 men cuperet jejunare nisi obedientia
 obsisteret, consequetur duplicem
 mercedem, unam videlicet propter
 obedientiam, alteram propter desi-
 derij voluntatisq; propria abnega-
 tionem. Tu, filia, refove, neces-
 sarijs corpus tuum moderatè. Non
 facias curam carnis in desiderijs, sed
 abstine ab illicita voluptate. Ieiun-
 nare, orare, visitare, loca sancta,
 sunt quidem bona opera in se; sed
 nisi discretè, humiliter & cum cha-
 ritate fiant, non merentur vitam
 aeternam.

Rom. 13

CAPUT VIII.

De refectioe corporis.

1. Refectio corporis ex quocunq; cibo, modò non sit vitiosus, & moderatè sumatur, Deo placet.
2. Pauci sunt, qui non aliquando peccent in mensura refectiois.
3. Oratio devotè præmittenda ante cibum, somnum, & alias corporis procurationes.
4. Balnei usus etiam spiritualibus licitus ex consilio directoris & prudentis.
5. Sicut & honesta recreatio, & modica de die, certo tempore, assumpta.

Ipsa sancta Birgitta aliquando
 Vehementissimè tentata fuit
 gulâ five gastrimargiâ. Cui oran-
 ti apparuerunt in spiritu dæmon
 & Angelus bonus: ille quidem
 in figura terribilissimi Æthiopis, ille
 in specie pulcherrimi juvenis. Et
 cum dæmon insultando Birgittæ,
 quam sollicitabat, diceret Ange-
 lo, quòd ipsa etiam lautioribus
 cibus uteretur, vitamq; parum ri-
 gidam duceret, & tamen gloria-
 ta esset de abstinence; Angelus
 respondit: Christus Dominus non

I. Refectio qualu esse debeat usq; Deo placere possit In Extrav. 6. 27.

Monile Spirit.

multum attendit qualia quis sumat, modo verita non sint, & pura intentione, seu ex vera charitate cum moderacione & absq; inordinato desiderio quæq; sumantur. Purpura & byssus, corpusq; delicatum non prohibent à celo, si illa cum humilitate & charitate habentur. Consuetudo bona educationis quandoq; retinenda est cum gratiarum actione, ne caro gravius infirmetur.

2. Facile exceditur mensura in cibo & potu. Lib. 10. Cōfess. cap. 31.

Beatus Augustinus Deo loquens ait: *Ego in tentationibus possum, certo quoidie adversus concupiscentiam manducandi & bibendi. Et quis est, Domine, qui non aliquando rapiatur extra metas necessitatis? Quisquis est, magnus est, magnificet nomen tuum: ego autem non sum, quia peccator homo sum. Sed & ego, o Pater celestis, magnifico nomen tuum: & interpellat te pro peccatis meis Unigenitus tuus, qui vicit seculum, numerans me inter infima membra corporis sui.*

3. Oratio ante cibum somnum, & alia corporis curandi officia. Lib. 4. In fin. cap. 33.

Virgo Gertrudis intellexit divinitus, quodd & Domino gratissimum & homini utilissimum sit, si ipse homo ante cibum, potum, somnum, & alia corporis solatia, dicat corde vel ore hæc aut similia verba: *Domine, da ut cibum, sive aliud quodcunq; corporis solatium, pure suscipiam ad gloriam nominis tui, in unione illius amoris quotu factus homo, tale solatium in terris suscepisti ad laudem Dei Patris, & salutem totius generis humani. Rursum eadem sponsa Christi Gertrudis, cum manducando piè ruminasset hæc verba,*

*Virtus divini amoris tui, amantissima me Iesu, incorporet me totum tibi: & bibendo ista, Effectum divinae charitatis tuae, dulcissime Iesu, qui in intimis tuis vehementer prevaluit, transfunde & conserva in me, ita ut ille penetret totam substantiam meam, & jugiter distillet per omnes meatus, vires ac sensus corporis & anima mea, ad laudem tuam eternam: cum, inquam, hac devotione sub refectioe usa fuisset, audivit Dominum dicentem sibi: *Quoties quis inter manducandum & bibendum talia ruminaverit, toties ego fatebor me cum illo comedis & bibisse, refectioemq; valde gratam ab eo accepisse.**

Cum sancta Birgitta balneis ex consilio & voluntate spiritualis Magistri sui usa fuisset, Christus dixit ad eam: *Non obest anima munda loto carnis, modo fiat cum discretione, & sine delectationis questione. Unde magis mihi placuisti obediendo spirituali Patri tuo contra voluntatem tuam, quam si ipsam voluntatem tuam secuta fuisses. † Multi electorum meorum medicinis carnalibus usi non sunt, & illi fuerunt mihi accepti.*

verò
† Disputatio de Medicis, medicinis, & deliciosis remediis aut sumptuosis, ut est balnei usus, & similia in cibo, potu, veste, lecto, delicata vel pretiosa, an convenient & adhibenda sint in morbis Religiosorum, & an pugnent cum amore paupertatis ac mortificationis carnis, ex hac Christi revelatione videtur esse problematica. De ea fuse, doctè ac religiose differit R. P. Iulius Nigronius in Regulam xvii. communem Soc. Iesu, quæ agit de Medicis & medicinis, maxime 6. 20. ubi citat hæc verba Blosiana, & 6. 23. 24. 25. 26. ubi de balneis Religiosorum agitur. Videri etiam potest

4. Balnei usus. In Ext. cap. 60.

C. si na pe di ra L. R. sa Ex ca

Iudocus Lorichius de Cura corporis cap. 15. de Medicis cibis, & cap. 16. de Balneis; ubi profert hæc verba Christi Domini ad s. Birgittam.

verò iuxta locorum, temporum atq; infirmitatum exigentiam, adhibuerunt sibi medicamenta, & isti non mihi displicuerunt, quia hoc fecerunt ad honorem meum, ut mihi melius seruirent.

5. Maria Virgo audiente in spiritu beatâ Birgittâ dixit: *Amici Dei possunt quandoq; seu certis diebus tempore, consolationem externam recipere, verba edificatoria profere, & honestè moderatèq; se recreando ad honorem & laudem Dei. Si enim pugnis semper teneatur clausus, contrahuntur nervi, & manus debilitatur: arcus quoq; si nimium extenditur, citius frangitur. Idcirco moderata letitia propter infirmitatem carnis placet Deo.*
 Christus item, præscribens ipsi Birgittæ ac familiæ ejus quasi regularem quemdam vivendi modum, concedit ut post horas silentio, orationi, atque alijs spiritualibus exercitijs deputatas, liberius inter se colloquantur de honestis Deoque minimè contrarijs rebus.

Consolatio externa licita per certas diei horas. Lib. 4. Revel. cap. 12.

Extrav. cap. 61.

CAPUT IX.

De modo & ordinatione somni.

1. Ante somnum, præmittendum examen conscientia: petitio venia: prepositum emendatio: commendatio corpori & animæ.
2. Eadem in matutina surrectione, suo modo, observare oportebit.
3. Etiam somnus noster sit ad gloriam Dei.
4. Vigilijs lassatus, quomodo à Deo offerre possit.
5. Insomnia conlatoria aut terrificæ sæpe imittit Deum ad meritum suorum.

Necessarium somnum corpusculo tribuendum esse, Christus eidem sanctæ Birgittæ atque alijs sæpè numero revelavit. Quilibet verò antequam se de nocturnæ quies, ac somnum capiat, debet diligenter examinare conscientiam suam, & considerare in quibus per diem se neglexerit, aut Deum offenderit: debet veniam culparum à Deo petere, & proponere melius vivere, Domino adjuvante: debet animam & corpus suum commendare Deo, vel etiam beatæ Mariæ Virgini, ac sancto Angelo custodi suo, atq; ita signo Crucis edito, sese in lectulo honestè collocare.

Monile Spirit. 1.

Exa men conscientia à dormiuro faciendū quomodo.

Similiter post somnum surgendo, debet se signo Crucis munire, Deoq; commendare: debet desiderare ac petere, ut quidquid illo die facturus, dicturus & cogitaturus est, cedat ad æternam Dei laudem & gloriam.

2. Quid à surgendo faciendum.

Dominus dixit ad Virginem Mechtildem: *Quando quis somnum capere vult, meditetur aliquid de me, aut mecum loquatur. † Ita enim, licet corpore dormiat, mente tamen vigilabit ad me: & si in somnis aliquid minus honestum passus fuerit, atq; evigilans senserit hoc sibi displicere, molestum esse, signum est quod à me nullatenus sit separatus. Etiam dormiturus quisque desideret, ut singulas respiratio-*

3. Somnus ad Dei laudem pura intentione capiendus. Lib. 3. Spir. ga. cap. 33.

nes
 † De, merito vel oratione per somnum non interruptâ, videri potest ex hoc loco Bloisj disputans R. P. Jeremias Drexelius lib. 2. Amusis c. 6. quæstionculâ 5.